

Jeg anbefaler Underændringsforslaget under Nr. 16 til velvillig Opmærksomhed, jeg haaber, jeg har forklaret, hvad det betyder. Naar vi istedetfor „omtrent 1,200 Mand i 6 Maaneder“ sætte „omtrent 1,200 Mand i 4—6 Maaneder“, saa faae vi det Samme ud, som vi vedtoge sidst, da vi behandlede denne Sag, at da er der vel sat en Maximums og Minimums Grændse, men isørigt er det overladt til den aarlige Finantsplan, hvorledes Udgiften skal være, og vi ville da efter den Liste, der er astrykt i Betænkningen, kunne naae en efter min Mening nogenlunde forsvarlig Døvelse indenfor et Beløb, afrundet opad indtil 600,000 Kr. Skulde dette ønskes ændret af en eller anden Grund, maa man ogsaa se at ændre andre Bestemmelser i denne Lov. Jeg tror, der er adskillige Steder, hvor man ogsaa kunde se at foretage Afsnapninger. Jeg skal ikke negte mig den Fornøielse blot at pege paa eller erindre de Herrer om, at vi for en Maanedstid siden eller halvaanden havde en Forhandling under Finantsloven, der gjaldt 7,000 Kr. mere eller mindre til Udrustning for indeværende Finantsaar, og det blev fra de ærede Forslagsstilleres Side stillet op som et bestemt afgjørende Punkt paa Finantsloven, den mørke Met, hvis vort Forslag blev vedtaget. Det var Spørgsmaalet, om det skulde være 588,000 eller 595,000 Kr. til aarlig Udrustning. Det glæder mig at se en saa hurtig Omvendelse, hvorefter man er kommen op til et vedvarende Beløb af 800,000 Kr. Jeg skal for dem, der studere den Slags Ting, ogsaa med Hensyn til Udvalgets Forslag under Nr. 37 om Underofficerflokken — til hvilket jeg har sluttet mig, da jeg tror det er praktisk — gjøre opmærksom paa, at det vilde være interessant at sammenligne dette Ændringsforslag med den Behandling, som fra visse ærede Medlemmers Side fandt Sted i 1878 angaaende en lille Lov, der bestemte, at begge Afdelinger af Underofficerflokken skulde blive ved de 70. Nu gaa vi op til 100, og naar de Herrer se efter paa Forslaget om Kadetflokken, Spøfficerflokken og sammenligne dette med den interessante Forhandling, vi førte i Efteraaret om 2 Sekondlieutenanter, glæder det mig særdeles, saaledes at faae et praktisk Bevis for den Slags Forhandlinger. Jeg har nævnt endel Exempler for at kunne om muligt komme tilbage til en mere nøgtern Behandling af saglige Ting. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at da vi sidst vedtoge Flaadeloven, havde vi Fortasdelingen iberegnet, 23 Overkanonerer, 42 Kanonerer, 96 Underkanonerer og 50 Artilleriunderofficerer af 2den Klasse. Tager vi Fortasdelingen fra, bliver der altsaa tilbage til Flaaden og Sømineafdelingen, baade den aktive og passive, 18 Overkanonerer, medens vi nu foreslaa 22, 37 Kanonerer, medens vi foreslaa 50 og 74 Underkanonerer, medens vi

foreslaa 96. Jeg har været opmærksom herpaa, og jeg nærer Tvivl om, hvorvidt en saa stærk Jorjælgelse er nødvendig. Store Kapitalspørgsmaal er det ikke, men naar det saaledes er temmelig gennemgaaende, at vi have fraveget vore Forslag i opadgaaende Retning, er det for stor en Risiko at sætte i Hølseenden, at de Herrer her pludselig kaste 200,000 Kr. til. Vort Ændringsforslag under Nr. 16 angaaende Udrustningskonten, at 6 Maaneder forandres til 4 à 6 Maaneder, staar ligeledes i Forbindelse med vore Forslag under Nr. 5 og Nr. 7. Vi have sat omtrent 5 Maanedes som den Tid, Artilleristerne skulde forblive i Land istedetfor, som andre ærede Medlemmer have foreslaet, 6. Det bliver altsaa 1 Maaned mere end almindeligt f. Ex. for Infanteriets Vedkommende, og det er ikke saa ubetydeligt mere end for Fæstningsartilleriet ved Søen. Det er altsaa en Ordning, som vistnok kan anses for fuldt forsvarlig. — Med Hensyn til det Spørgsmaal som blev nævnt angaaende Admiralerne, er det mig meget kjært, at jeg fuldstændig kan slutte mig til de Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Leire fremsatte. Jeg og mine nærmeste Venner have taget Forbehold i den Henseende med Hensyn til de 2 Admiraler, og jeg skal ikke negte, at jeg kan fremdeles ikke tro, at det er rigtigt at faae en Admiral, der er bestemt til at leve paa Land. Det er et ikke ganske rigtigt Begreb af en Admiral, at Værtschefen skal være Admiral. Jeg tror, det er rigtigt, at vi beholde ham som en til denne Tjeneste kommanderet Officer, og skulle vi have to Admiraler, maatte det være Mand, der vare færdige Folk; men jeg er tilbøjelig til at foretrække en anden Udvei. Vi have tidligere, saavidt jeg husker, talt om to Slags Kommandører, Overkommandører — eller hvilket Navn de skulle have — og Kommandører. To ere maaste for lidt — to eller fire, der kunne kaldes Divisionskommandører eller Eskadrekommandører, eller hvad Navn man nu vil give dem, og een Admiral, saaledes, at der var en mere erfaren og dygtig Stof af Kommandører, som Ministeren havde særlig til Eskadreføjer og høiere Sendelser. Det er muligt, at de Militære have Ret, der sige, at det haade for Sværnets og for Landværnets Vedkommende ikke er heldigt, at Stabsofficersklassen har akkurat samme Navn og Charge; det er muligt, at det er saaledes. Hvorvidt det skulde medføre, at de skulde miste Ballø ved at forandre deres Grad, er et andet Spørgsmaal, som det forekommer mig, man maa være varsom med. Det Mindretal, hvortil jeg hører, har ligeledes stillet et Forslag under Nr. 52 til det ærede Flertals Forslag under Nr. 51 angaaende Forfremmelseslisterne og Forfremmelsesraadet. Den Betragtning, der er fremsat deri, er den samme